

651. Кой-то не има мало терпѣніе въ придобываніе-то на науки-те, возлыша послѣ много времѧ въ темнота-та на неученіе-то

652. Не ся сообраꙗвай часто съ злы-те; зачто-то когда имашъ съ инхъ сходство достига да ся мишишъ за виноватъ, хотя да си не повиненъ,

653. Благоолученъ е оный, кой-то има здравіе-то си.

654. Сообраꙗвай ся съ человѣцы-те, зачто уединеніе-то (самота-та) половина е безуміе (лудость).

655. Колко-то повече ся надѣвашъ, толкова повече страдаешь.

656. Человѣцы-те можеме да гы мниме раздѣлены на четыры чинове: перви-те имать нужда отъ всяко нѣчто на тоя свѣтъ, а на другій свѣтъ имать диневизна (евтинія) въ всы-те нѣчга; втори-те имать всы-те на тоя свѣтъ, а на другіа свѣтъ имать нужда отъ всы-те; трети-те не имать нужда отъ ничто, и облагоолучени са и на тоя и на оныя свѣтъ; и четверти-те. не имать ничто никто на тоя. вито на оныя свѣтъ.

657. Отбѣгвай судове-те (давіи-те); зачто-то тія приличатъ на единъ огнь, кой-то трудно ся угасява, когда веднождь ся запали.